

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIVe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 220.331 van 19 juli 2012  
in de zaak A. 201.308/XIV-33.410**

In zake :           XXX  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaat Kathleen Dassen  
                  kantoor houdend te 2070 Burcht  
                  Pastoor Coplaan 241  
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans  
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en  
Armoedebestrijding  
kantoor houdend te 1000 Brussel  
Antwerpsesteenweg 59 B  
alwaar woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.                   Het cassatieberoep, ingesteld op 2 augustus 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 64.192 van 30 juni 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.                   Bij beschikking nr. 7380 van 17 augustus 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Hendrickx, die loco advocaat Kathleen Dassen verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Leen Van de Vyver, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De verzoekster dient op 28 oktober 2010 via de Belgische ambassade in Nigeria een aanvraag voor een visum voor kort verblijf (type C) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verwerpt de aanvraag met een beslissing van 13 december 2010.

3.2. Op 19 januari 2011 stelt de verzoekster tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in.

In een beschikking van 28 maart 2011 deelt de voorzitter van de tweede kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan de verzoekster mee dat hij van oordeel is dat de neerlegging van een synthesememorie vereist is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verklaart het beroep met een arrest van 30 juni 2011 niet-ontvankelijk omdat de synthesememorie van de verzoekster bij

gebrek aan een samenvatting van de aangevoerde middelen niet aan de voorwaarden van artikel 39/81, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) voldoet. Dit is het bestreden arrest.

#### *IV. Ontvankelijkheid van het beroep*

4. De verwerende partij werpt in de memorie van antwoord een exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens gebrek aan belang op omdat de periode waarvoor de verzoekster het visum had aangevraagd, met name van 25 november 2010 tot 10 maart 2011, al maanden is verstreken. Bij een eventuele vernietiging van het bestreden arrest kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel vaststellen dat de periode waarvoor een visum was aangevraagd reeds verstreken is en dat voor een periode in het verleden geen visum kan worden gegeven. Volgens de verwerende partij kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in dat geval enkel vaststellen dat de betrokkene geen belang meer heeft bij een vernietigingsberoep tegen de beslissing tot weigering van een visum voor kort verblijf.

5. Anders dan de verwerende partij voorhoudt, gaat het belang niet teloor door het enkele feit dat de termijn waarvoor een visum oorspronkelijk is aangevraagd reeds verstreken is. Alleen al door de proceduretermijnen is de behandelingstermijn van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen veelal langer dan de termijn waarop een beslissing met een in de tijd beperkte uitwerking betrekking heeft. Uit niets blijkt dat de wetgever beroepen tegen dergelijke beslissingen uit de annulatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft willen sluiten. De verwerende partij toont niet aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na een eventuele vernietiging van het bestreden arrest noodzakelijkerwijze tot een gebrek aan belang bij de nietigverklaring van de aanvankelijk bestreden beslissing zal moeten besluiten. De exceptie wordt verworpen.

#### *V. Onderzoek van de middelen*

*Enig middel*

*Uiteenzetting van het middel*

6. De verzoekster werpt in een enig middel de schending van de artikelen 39/65 en 39/81 van de Vreemdelingenwet op. Zij voert aan dat haar synthesesmemorie volledig beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet vermits zij er haar middelen nogmaals in heeft opgelijst en de argumentatie van de verwerende partij heeft beantwoord zonder nieuwe middelen aan te voeren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft derhalve een verkeerde interpretatie aan het begrip synthesesmemorie gegeven. Het beroep tot nietigverklaring had ten gronde moeten worden behandeld en door dit niet te doen is het bestreden arrest niet met redenen omkleed. “Een samenvatting van de middelen in het inleidende verzoekschrift” is volgens de verzoekster geen voorwaarde voor het neerleggen van een synthesesmemorie doch een extra voorwaarde die niet in artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet voorkomt.

7. De verwerende partij stelt in de memorie van antwoord met verwijzing naar de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) heeft geleid dat een verzoeker in de synthesesmemorie een samenvatting van de middelen moet geven en daarin zijn argumenten opsomt en ingaat op de tegenargumenten van de verwerende partij. Hij mag zich niet beperken tot het overnemen van het inleidend verzoekschrift, al dan niet met een aanvulling en verwijzing naar de nota met opmerkingen van de tegenpartij.

Te dezen heeft de verzoekster in de synthesesmemorie voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel het inleidend verzoekschrift hernomen met een aanvulling hier en daar en een verwijzing naar de nota met opmerkingen van de tegenpartij. Die memorie voldoet door een gebrek aan samenvatting van de aangevoerde middelen niet aan de voorwaarden van artikel 39/81, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Vermits uit de memorie van toelichting blijkt dat hetzelfde doel wordt beoogd als in de cassatieprocedure voor de Raad van State, is het niet de bedoeling dat het verzoekschrift integraal wordt herhaald. Volgens de verwerende partij ontnemt een ander oordeel de zin aan het concept van een synthesesmemorie. Zij besluit dat de synthesesmemorie is ingevoerd om bij een complexe zaak en wanneer hij een meerwaarde kan bieden een verzoeker de kans te geven om met een samenvatting van zijn middelen en een repliek op de nota van de verwerende partij nogmaals zijn standpunt kracht bij te zetten.

8. In de memorie van wederantwoord haalt de verzoekster nog bepaalde rechtspraak van de Raad van State aan en benadrukt zij dat haar synthesesmemorie een

allesomvattend overzicht voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vormde en dat deze laatste op basis daarvan het dossier wel degelijk ten gronde had moeten beoordelen.

### *Beoordeling*

9. Artikel 39/81, derde lid, van de Vreemdelingenwet definieert de synthesesmemorie als “een memorie waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet”. Deze bepaling voorziet verder dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in voorkomend geval uitspraak doet op basis van de synthesesmemorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

Vooreerst blijkt dat het begrip “samenvattende memorie”, anders dan in het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State, niet in de voornoemde bepaling voorkomt. Uit het gebruik van verschillende bewoordingen kan alleszins niet worden afgeleid dat de wetgever daarmee hetzelfde begrip zou hebben bedoeld, integendeel.

Evenmin wordt de vereiste van een samenvatting in de definitie van het begrip “synthesesmemorie” voorzien: er wordt enkel gesteld dat een verzoekende partij daarin “al haar argumenten op een rij zet”.

Deze bewoordingen zijn duidelijk in die zin dat het de bedoeling is dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak kan doen op basis van één enkel procedurestuk in hoofde van een verzoekende partij, zijnde de synthesesmemorie. Ook al heeft de wetgever de verzoekende partijen er onmiskenbaar toe willen aanzetten hun argumentatie in de synthesesmemorie ook samen te vatten om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten, dit betekent niet dat hij het ontbreken van een samenvatting heeft willen sanctioneren. Artikel 39/81 voorziet immers geen sanctie voor het ontbreken van een samenvatting van de middelen, laat staan dat het beroep om die redenen niet-ontvankelijk zou kunnen worden verklaard. De enige sanctie in die bepaling bestaat hierin dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak doet op basis van de synthesesmemorie en dus geen aandacht meer hoeft te besteden aan middelen of argumenten die niet meer in de synthesesmemorie zijn opgenomen.

Te dezen heeft de verzoekster in de synthesesamenvatting haar middelen volledig hernomen en op enkele plaatsen aangevuld met een repliek op de nota met opmerkingen van de tegenpartij. Het gaat dus zonder twijfel over een samenvatting waarin de verzoekster al haar argumenten op een rij zet, zoals vereist door artikel 39/81, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Uit het ontbreken van een samenvatting van de middelen kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook niet zonder schending van die bepaling tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring besluiten. Het enige middel is in die mate gegrond.

### **BESLISSING**

- 1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 64.192 van 30 juni 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.**
- 3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien juli tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**André Beirlaen**